

**[Patursson.]**

godt, om vi havde faaet en Forhandling paa bredere Grundlag. Men det er altsaa ikke lykkedes os hidtil. Vi har jo ikke modsat os, tværtimod har de fleste af os, tror jeg nok, gerne villet være med til Samarbejde, men Samarbejde og Samhørighed er jo ikke det samme. Dog, nu har Landstinget talt.

Jeg fremsatte mit Forslag med en saa mild Affattelse som paa nogen Maade muligt, forekommer det mig, om, at Færingerne gennem deres Repræsentation eller ved en Folkeafstemning kunde ytre sig angaaende Rigsdagsrepræsentationen. Jeg brugte de samme Ord, som blev brugt af det kongevalgte Medlem for Færøerne i 1849, saa omtrent de samme. Men mit Forslag blev nedstemt, og vi skal altsaa ikke have Lov til at tale om dette. Men hvad saa? Hvad nu? Vi er en Nation, det kan ingen fragaa. Vi er en lille Nation, men vi er en Nation. Vi har vort eget Sprog, vor egen Kultur, vor egen Historie, det kan ingen fragaa. Ergo har vi derved en Nations Selvbestemmelsesret. Hvis Færingerne nu, paa Trods af, hvad Landstinget har vedtaget: Værs'god! siger: Vi forlanger en Nations Ret til selv at raade for vore Anliggender, hvad enten det gælder Lovgivning, Finanser, Sprog o. s. v. — hvad vil der saa ske? Faar vi da en ny Landstingskommission, hvorefter vi skal indkaldes og eventuelt forsøges straffet for Landsforræderi og Højforræderi? Eller faar vi en Krigsflaade sendt op til Færøerne, saaledes som det skete i 1924, da Udenrigsministeren kom derop med Torpedobaade og under Kanontorden holdt en Tale fra Lagtingets Talerstol om, at vi skulde evigt være og forblive en Del af Danmark — det var Hovedindholdet af hans Tale. Vil man afbryde Handelsforbindelsen med København, den Handelsforbindelse, der giver 4 Millioner til Danmark ud over, hvad der købes hos os? Jeg ønsker at vide, hvad man nu vil foretage sig efter denne Afstemning, hvis vi holder paa vor Ret som Nation. Jeg tillader mig at afvente Svaret.

**Formanden:** Jeg gaar ud fra, at det er en Fortalelse, naar det ærede Medlem udtaler, at Færingerne er en Nation. Det ærede Medlem mener formentlig en Del af den danske Nation.

**Hauch:** Til den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Veistrup) skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg under den

tidligere Forhandling har haft Lejlighed til over for det høje Ting at præcisere, hvorfor Venstre ikke kunde medvirke til Gennemførelsen af dette Forslag, og jeg vil tillade mig at gaa ud fra, at den Begrundelse, der blev givet, var baade tilstrækkelig forstaaelig og tilstrækkelig udtømmende. Jeg skal derfor ikke aabne en ny Forhandling med det ærede Medlem om denne Sag.

Den højtærede Finansminister udtalte for et Øjeblik siden, at han forstod Det konservative Folkepartis Stilling til Spørgsmaalet om dette Forslags Behandling og Gennemførelse, men han forstod ikke Venstres, for Venstre havde altid været Tilhænger af den almindelige Valgrets Gennemførelse. Jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister vil være i Stand til at paavise, at Venstre nogen Sinde har svigtet dette Standpunkt, som vi altid har indtaget, heller ikke ved den paagældende Lejlighed. Finansministeren maa jo ikke forveksle, hvad der knytter sig til Spørgsmaalet om den almindelige Valgret, og hvad der knytter sig til Spørgsmaalet om Gennemførelse af et Etkammersystem; og lige saa forvisset, som jeg er om, at den højtærede Minister ikke gennem ansvarlige Udtalelser fra Venstres Side vil finde Udtryk for, at vi ikke ønsker at følge den almindelige Valgret, lige saa forvisset er jeg om, at den højtærede Minister ikke i ansvarlige Udtalelser fra Venstres Side vil kunne finde noget, der bærer Vidne om, at vi har været Tilhænger af Gennemførelsen af et Etkammersystem, som man paa-tænker at gennemføre ved dette Forslag.

I øvrigt vil jeg i Forbindelse med den bestaaende Grundlov minde den højtærede Finansminister og Regeringspartierne om, at man gennem den daværende Statsminister, den nuværende Justitsminister, fik et baade smukt og rigtigt Udtryk for, hvordan Regeringspartierne paa det Tidspunkt, da den nuværende Grundlov blev gennemført, saa paa dette Lovgivningsarbejde. Jeg tillader mig at minde om, hvad den nuværende Justitsminister udtalte ved den festlige Sammenkomst i Folketingssalen den 5. Juni 1915 om Grundloven af 1915. Den højtærede Justitsminister udtalte ved den Lejlighed: Ved den nye Grundlov er alle politiske Privilegier afskaffet. Grundloven giver lige Statsborgerret til Mand og Kvinde, rig og fattig, høj og lav. Den højtærede Justitsminister gav her Udtryk for, hvad der var rigtigt den Gang, og det er lige saa rigtigt den Dag i Dag. Derfor er den højtærede Finansministers Bemærk-